

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 16 0 К 000202 19 Кж 6
Бања Лука, 24.6.2019. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Обрена Бужанина предсједника вијећа, Горане Микеш и Даниеле Миловановић, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против оптуженог Ж.А.К., због кривичног дјела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142. став 1. у вези са чланом 22. Кривичног закона Републике Српске-општи дио, одлучујући о жалби коју је изјавио бранилац оптуженог, адвокат С.З, из К.Д., против рјешења Окружног суда у Приједору број 16 0 К 000202 19 Кв 7 од 14.6.2019. године, у сједници вијећа одржаној дана 24.6.2019. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се као неоснована, жалба браниоца оптуженог Ж.А.К., изјављена против рјешења Окружног суда у Приједору број 16 0 К 000202 19 Кв 7 од 14.6.2019. године.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Окружног суда у Приједору број 16 0 К 000202 19 Кв 7 од 14.6.2019. године, у поступку контроле оправданости притвора, утврђено је да је притвор и даље неопходан против оптуженог Ж.А.К. из притворског разлога члана 191. став 1. тачка 1. Закона о кривичном поступку („Службени лист Социјалистичке Федеративне Републике Југославије“, број: 26/86, 74/87, 57/89 и 3/90 и „Службени гласник Републике Српске“, број 4/93, 26/93, 14/94, 6/97 и 61/01 – у даљем тексту ЗКП), а који се оптужницом Окружног јавног тужилаштва у Приједору број Кт-67/94 од 21.6.1994. године, терети због кривичног дјела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142. став 1. у вези са чланом 22. Кривичног закона Републике Српске- општи дио.

Против наведеног рјешења жалбу је, благовремено, изјавио бранилац оптуженог, адвокат С.З. из К.Д., како наводи због повреде одредаба члана 191. и 199. Закона о кривичном поступку СФРЈ, са приједлогом да се жалба уважи, побијано рјешење укине и оптужени пусти на слободу или да се мјера притвора замјени изрицањем одговарајуће мјере забране.

У суштини, аргументима из образложења жалбе се оспорава правилност и ваљаност разлога датих у побијаном рјешењу о постојању околности које указују на опасност од бјекства и тиме постојања посебног притворског разлога из одредбе члана 191. став 2. тачка 1. ЗКП.

Испитујући побијано рјешење, жалбу, те спис предмета, одлучено је као у изреци овог рјешења из сљедећих разлога:

Приговорима изнесеним у образложењу жалбе се не може оспорити правилност чињеничне основе побијаног рјешења и закључак да и даље постоји притворски разлог из одредбе члана 191. став 1. тачка 1. ЗКП, по којем је оптуженом притвор одређен и продужен ранијим рјешењима првостепеног суда, а који се измјењеном оптужницом Окружног јавног тужилаштва у Приједору број Кт-67/94 од 21.6.1994. године, терети због кривичног дјела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142. став 1. у вези са чланом 22. Кривичног закона Републике Српске-општи дио (заједно са оптуженим Ђ.Д., који је, у међувремену преминуо, те оптуженима Д.Г. и М.П., у односу на које је поступак раздвојен и који су оглашени кривим правоснажном пресудом Окружног суда у Бањој Луци број 011-0-К-08-000 039 од 03.7.2009. године, због кривичног дјела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142. став 1. Кривичног закона Републике Српске-општи дио).

Правилно се, у побијаном рјешењу образлаже и цијени околност да је оптужени, у ранијем току кривичног поступка (након што је укинута првостепена пресуда од 10.10.1994. године и предмет враћен на поновни поступак), свјестан да се против њега у БиХ води кривични поступак за тешко кривично дјело, напустио територију БиХ и отишао у САД, а суд и тужилаштво није обавијестио о свом пресељењу нити о новој адреси пребивалишта, тако да је био недоступан органима правосуђа у БиХ, избјегавајући кривично гоњење, па је по међународној потјерници, екстрадиран из САД у БиХ, дана 25.8.2018. године, од када се налази у притвору.

Када се та околност доведе у везу са тежином дјела за које се оптужени терети, са аспекта законом прописане казне за то дјело и тежине посљедице (лишење живота двоје лица, оштећених Р. и Р.С.), правилно првостепени суд утврђује и даје ваљане разлоге да и даље постоје околности које указују на опасност од бјекства, које околности, и по оцјени овог суда, указују на нужност примјене мјере притвора, по притворском разлогу из одредбе члана 191. став 1. тачка 1. ЗКП.

Неосновани су и жалбени аргументи, у прилог тврдњи о различитим критеријумима у погледу права на слободу и права да се оптужени бране са слободе у овом кривичном поступку. Наиме, кривични поступак је раздвојен у односу на друге оптужене (који је правоснажно окончан) и та чињеница није од значаја у овом кривичном поступку, јер се о примјени мјере притвора одлучује у сваком конкретном случају и у односу на сваког од оптужених индивидуално.

Коначно, а што је од одлучног значаја, са аспекта правилности и законитости побијаног рјешења, донесеног у поступку контроле оправданости притвора, у образложењу жалбе се не указује на неке нове чињенице и околности, којима се доводи у сумњу правилност чињеничних утврђења из побијаног рјешења, на којима је заснован закључак о даљој потреби примјене мјере притвора, по успостављеном притворском разлогу из одредбе члана 191. став 1. тачка 1. ЗКП.

Наиме, аргументи из образложења жалбе се, у основи, односе на оспоравање правилности и законитости рјешења о одређивању притвора од 15.02.2001. године, те оспоравању правилности разлога датих у ранијим рјешењима о притвору, тако да, са аспекта времена релевантног за одлучивање о продужењу притвора, нису изнесене неке нове чињенице, којима се доводи у сумњу правилност и законитост побијаног рјешења.

Ради тога нису основани жалбени приговори, којима се оспорава правилност чињеничне основе побијаног рјешења, са аспекта нужности даље примјене мјере притвора по успостављеном притворском разлогу.

С обзиром на наведено и на основу члана 397. став 3. ЗКП одлучено је као у изреци овог рјешења.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић